

Szeretet

2024

NOVEMBER

11. szám

A ROMÁNIAI MAGYAR BAPTISTÁK LAPJA – ÚJ SOROZAT: XXXV. ÉVF. – ALAPÍTÁSI ÉV: 1921

Kövessük a nyomot!

Szürke fellegeket hajt a szél, a nap fátyol mögé bújt, amin nem hatolnak át melegen simogató sugarai. Gyermekzsivaj hallatszik be az ablakon, vidám zsibongás, amely ügyet sem vet a szomorú égboltra.

Apró lábak dobogása hallszik. „Kövessük a nyomot!” – hangzik az egyik futó gyermek ajkáról. E kiáltás szívembe markol. Hallom, amint az Úr szól általa: „Aki nékem szolgál, engem kövessen; és ahol én vagyok, ott lesz az én szolgálóm is; és aki nékem szolgál, megbecsüli azt az Atya.” (Jn 12:26) Követésére hív engem és téged, követésére a keskeny úton, amely az egyedüli út az örök életre. Posztmodern és posztkeresztény világunk bőségesen kínálja a különböző megoldásokat az élet alapvető kérdéseire, problémáira. Életünk minden pillanatában döntések elé vagyunk állítva. Nem mindegy, mit választunk, mit választasz!

A gyermekek számára csak játék a nyom követése, de számunkra a döntés örök élet és halál kérdése. Kövessük Jézus vérével jelzett lábnyomát! „Jöjjetek én hozzám mindnyájan, akik megfáradtatok és megterhelgettetek, és én megnyugsztalak titeket!” (Mt 11:28) Hív magához mindenkit, hogy egy jó döntést hozva kövessük Őt az életre.

„Vegyétek föl magatokra az én igámat, és tanuljátok meg tőlem, hogy én szelíd és alázatos szívű vagyok, és nyugodalmat találtok a ti lelkeiteknek.” (Mt 11: 29) Amikor az Úr Jézus Krisztust megismerjük, mint személyes Megváltónkat, szolgálatába is meghívást kapunk. Követésében szolgálva megtanuljuk értékelni a szelíd és alázatos szívet. A világ ennek ellenkezőjét kínálja. Mi az Úr útját követjük, mert csak ez ad igazi, maradandó nyugalmat.

„Ha valaki én utánam akar jöni, tagadja meg magát, és vegye fel az ő keresztjét minden nap, és kövessen engem.” (Lk 9:23) Követésében meg kell tanulnunk lemondani akaratunkról, önmagunkat teljesen átadva Neki, alárendelve az Ő akaratának. Fel kell ismernünk elhívásunkat, amire rendelt bennünket, amiért születünk és élünk a földön. Megismerted-e már akaratát? Tudod-e már, hogy az Úrnak mi a célja veled? Felvéve a keresztet, kövessük a nyomot, az Úr Jézus Krisztus drága lábnyomát! Csak Ő vezet el az örök életre!

Jelen számunkban...

- Bemerítések
- Jubileumok, találkozók
- Női alkalmak
- Gyermeknevelés
- Hálaadó-nap
- EBF-tanácskozás

„Te pedig amikor adományt adsz, ne tudja a bal kezéd, mit tesz a jobb, hogy adakozásod rejtve maradjon; és majd a te Atyád, aki látja a rejtett dolgokat, megjutalmaz téged.” (Mt 6:3-4)

Kelemen Sándor Tomi, Szalárd

Meghívó a missziókerületi konferenciákra

Szeretettel várjuk a Szövetségünk gyülekezeteinek képviselőit az év végi missziókerületi konferenciákra, amelyek a következő időpontokban és helyszíneken lesznek megtartva:

- **Székesföldi** Missziókerület: Hargita Tábor, **2024. november 23.**
- **Kolozsvári** Missziókerület: Magyarkiskapus, **2024. november 30.**
- **Szilágysági** Missziókerület: Nagybánya, **2024. december 7.**
- **Nagyvárad** Missziókerület: Érmihályfalva, **2024. december 14.**

A gyűlések délelőtt 10 órakor kezdődnek. A napi-rend: a missziókerület adminisztratív és lelki teendőinek megbeszélése, valamint egy tanítás meghallgatása. A tanítással Kiss Lehel alelnök fog szolgálni „*Múltunk tanulságai egy reményteljes jövő érdekében*” címmel.

A teljes jogkörű gyülekezetek tagszámukhoz képest a következőképpen küldhetnek képviselőket:

■ 20-50 tag között:	1 képviselő
■ 51-100 tag között:	2 képviselő
■ 101-150 tag között:	3 képviselő
■ 151-200 tag között:	4 képviselő
■ 201-250 tag között:	5 képviselő
■ 251-300 tag között:	6 képviselő
■ 301-350 tag között:	7 képviselő

Ezen felül minden megkezdett 50 tag után egy-egy képviselő. A leánygyülekezetek tagjai az anyagyülekezet tagjaival együtt jönnek számításba. Az 50 tag alatti körzetek a lelkipásztoron kívül küldhetnek még egy képviselőt. „**Íme, mily jó és mily gyönyörűséges, amikor együtt lakoznak az atyafiak**” (Zsolt 133:1)!

A testvéri találkozás reményében:
Rajna Ottó, főtítkárs

Kovács Zsoltnál továbbra is rendelhetők bibliák, keresztyén könyvek, CD-k és 2025-ös naptárak a következő elérhetőségeken:
Telefon: 0721585609
Email: zsolti.kovacs@gmail.com

Sajtótermékek 2025-re

Amár megszokott sajtótermékek mellett 2025-re egy **új típusú, spirálozott, hajtogatható képes naptár** is megrendelhető, ára **20 lej**. Ezenkívül 2025-re a **Szeretet** előfizetés **40 lej**, az **Áhítat** **35 lej**, a **Bibliaolvasó Vezérfonal** **10 lej**, a hagyományos **Falinaptár** **5 lej**. Kérjük a felelősöket, igyekezzenek minél hamarabb eljuttatni a szerkesztőségbe a rendeléseket postán, e-mailben vagy a www.rmbgysz.ro honlapon található rendelési ív beküldésével!

Külföldi előfizetőink figyelmébe! A Szeretet egy példányának előfizetése devizában 3350 Ft, 9 USD vagy 9 EUR egy évre. Ehhez járul a postaköltség 1 példány esetén 14000 Ft / 40 USD / 35 EUR, valamint 2-10 példányra 22000 Ft / 60 USD vagy 55 EUR értékben. A többi sajtótermék ára devizában: Áhítat 2940 Ft / 8 USD / 8 EUR, Vezérfonal 840 Ft / 2,4 USD vagy 2,4 EUR.

Bemerítés és hálaadás Nagyszalontán

Örömmel ünnepelt 2024. október 6-án a nagyszalontai magyar baptista gyülekezetben, amikor Gál Katalin testvérnő megpecsételte Jézus Krisztusba vetett hitét a bemerítésben. Ezt megelőzően bátran tett bizonyosságot megtéréséről és a Krisztusban kapott új életéről. Ünnepi íghirdetéssel Péter István lelkipásztor testvér szolgált Békésről az ApCsel 10:34-48 alapján. A be-

merítést a helyi gyülekezet pásztora, Kelemen Szabolcs végezte. Délután hálaadó istentiszteleten volt együtt a szalontai körzet, ahol Péter István testvér a Jn 9:1-12 alapján szolt a hálaadás fontosságáról. Ünnepi énekekkel délelőtt és délután a gyülekezet kórusa szolgált. Isten erősítse meg a gyülekezet új tagját és áldása kísérje életét! (Kelemen Szabolcs Dénes lp.)

Bemerítés Nagyaluban. Istennek legyen hála, hogy 2024. szeptember 15-én Szilágynagyfaluban is bemerítési ünnepet tarthattunk, amikor kilenc fiatal tett vallást Krisztusban nyert új életéről. A képen balról jobbra: Bodogán Debóra, Tőtös Cintia-Adrienn, Tökölyi Melissza, Tulkos Brigitta, Tulkos Dániel, Nagy István, Tökölyi Patrik, Nagy Dávid, Farnas Jonathán és Szabó Roland. Vendégként szolgált Pap Benjámín lelkipásztor Szilagybagosról, valamint Péter István lelkipásztor, aki ügykezelő lelkipásztor volt abban az időben, amikor a bemerítkezők születtek, és így imádkozott érettük ál-

dást kérve reájuk. Isten tartsa meg ezeket a fiatalokat kegyelmében, és tegye oszloppokká gyülekezetében! (Nagy István lp.)

Bemerítés Singenben. Isten kegyelméből már másodszor gyűlhetett össze bemerítési ünnepre a Singeni Magyar Keresztyén Gyülekezet 2024. július 7-én. Rácz Hannah-Julia fehér ruhában tett bizottságot a gyülekezet előtt arról, hogyan döntött az Úr Jézus mellett, és arról, hogy ezt a döntését hitvalló keresztség által szeretné megpecsételni. Az ünnepi istentiszteleten Borzási Gyula nyugalmazott lelkipásztor hirdette Isten ígétét az 1Kor 15:1-11 alapján. A bemerítést követően Siegel György és Borzási Gyula lelkipásztor kézzel imádkozott és kért áldást Hannah életére. Hála legyen Istennek az Ő kimondhatatlan jóságáért, és azért, hogy Szentlelke által ma is munkálkodik! (R. Zs.)

100 éves jubileum Marosvásárhelyen

„Az Úr hegyén a gondviselés” jelisével 100 éves történelmére emlékezett 2024. július 14-én a Marosvásárhelyi Baptista Gyülekezet. Sokan eljöttek a környékről, sőt távolabbról is. A krasznai gyülekezet énekkara és fúvószenekara szolgált. Bevezetőjében Vajda Miklós ügykezelő lelkipásztor dicsőítette Istent csodálatos útjaiért a Róm 11:33-36 szerint. Máté Zoltán missziókerületi elnök és Kelemen S. Sándor székelykeresztúri lp. buzdított imára a Zsolt 107:1-9, illetve az 5Móz 8:2 alapján. Dr. Vass Gergely zilahi lp. a Zsolt 40:1-6-ra épített biztonságtételében feltárta ifjúkori emlékeit, ismertetve az akkor tapasztalt áldásokat.

A történelmi beszámolót Dr. Borzási István krasznai lp., a gyülekezet egykori szeretett pásztora készítette és olvasta fel. Testvérünk Isten kegyelméből sokat munkálkodott e vidéken. Ezután dr. Borzási Pál szövetségi elnök hirdette az ígét a Zsid 12:1-4 alapján: „Fussuk meg mi is a küzdőtér a múlt jó példáit értékelve, Jézusra nézve, kitartással, félretéve minden akadályt és bűnt!” Közös ebéd, majd a délutáni alkalom következett.

Vajda Miklós az 1Kor 15:10 alapján újból Isten kegyelmére irányította a figyelmet. Vass András testvér, az „Új kezdet” gyülekezet lelkipásztora a Jn 17. alapján az Úrban való egységről szólt, és Pap Levente előljáró is bizottságot tett. Kelemen J. Sándor, jelenleg az érszöllősi gyülekezet, azelőtt pedig hosszú éveken át a marosvásárhelyi gyülekezet pásztora a Zsolt 11:1-7 alapján szólt: „Az Úr igaz és hűséges: ezért nézzünk a múltba, de a jövőbe is!”

Végül dr. Borzási István hirdette az ígét, a 2Kir 6:1-7-ből merítve alkalmi üzenetet: „Hogyan folytassuk az Isten munkáját?” Dóczi György ny. lp. szívhez szóló biztonságtételével ért véget ünnepünk. Mindenért Istennek legyen a dicsőség! „Ó, Uram, segíts most! Adj jó előmenetelt!”

Borzási Sándor

Sorsfordító imádságok

– beszámoló az egyedülálló nők konferenciájáról –

2024. szeptember 20-22. között Isten jóvoltából női konferenciát tartottunk az egyedülálló nők számára a Drágan-völgyében, az Emanuel alapítvány gyönyörű, erdőkkel övezett panziójában.

A konferencia a „Sorsfordító imádságok” témája köré épült. Szép számban vettek részt az egyedülálló nők Erdély különböző vidékeiről. A program változatos és gazdag volt, lehetőséget adott a lelki, testi épülésre, a közösség ápolására, de pihenésre is séták és rövid kirándulások formájában.

Péntek este kezdődött a közös alkalom énekléssel, majd ima és igei bátorítás következett Borzási Márta testvérnő vezetésével. Ezt követően dr. Vass Gergely testvér előadását hallgattuk nyitott szívvel, érdeklődéssel Dániel imaéletéről. Dániel és sorsársai foglyokként kerültek a babiloni király udvarába, ezért joggal lehettek volna depressziósak, lázadók, de ők – abban az Istenben bízva, aki kézben tartja a történelmet – kiálltak a hitükért, összefogtak az imában és megtapasztalták Isten csodálatos beavatkozását a pogány birodalom történeisébe és személyes életükbe. Hűséges odaszánásuk, az imában való kitartásuk végül szabadulást szerzett számukra.

Szombat reggel az áhítatot imaséta formájában tartottuk meg, kisebb csoportokban. Az állomások a fák törzsére tűzött feladatként voltak kijelölve, ezeknél minden csoport megállt néhány percre, és miután elolvastuk a feladatot, beszélgettünk azokról. Volt lehetőség a témához kötött bizonyágtételre és imára is. Az állomások feliratai: „Ha nem is hiszed, amit kérsz, akkor is tarts ki az imádkozásban!” „Mindig a hálaadás a haladás.” „Ki az a bibliai személy, ki nek sorsfordulata reményt ad neked?” „Milyen területen van szükséged sorsfordulatra?” „Kinek a sorsfordulata a te szívügyed?”

Ezt követte dr. Balla Annamária előadása Jósafát király sorsfordító döntéseiről, amit a családfája bemutatásával kezdett. Dávid királlyal kezdődik ez a családfa, ki Isten szerinti férfi volt, és 40 évig uralkodott Izráelen. Őt fia, Salamon király követte, aki jól indult, de élete során szíve elfordult Istentől. Ezután Salamon fia, Roboám következett 17 évig a trónon, aki rossz döntést hozott és elvesztette az uralmat a teljes ország fölött. Majd Abija folytatta rossz döntésekkel az uralkodást, most már csak Júda fölött, 3

évig. A következő király Aszá volt, aki 41 éven át uralkodott.

Jósafát király azzal kezdte uralmát, hogy kereste atyái Istenét, és azzal folytatta, hogy tanítókat rendelt, akik oktatják Isten népét az Ő törvényére. Válaszul Isten rettegést támasztott a körülötte leselkedő ellenségeiben, így Jósafát hatalma egyre nőtt. Mikor veszélyes szövetségre lépett Akhábbal, és elkísérte őt a szíriaiak elleni harcba, Isten megfeddte őt prófétája által. Jósafát visszatért az Úrhoz, keresve Őt, és Isten csodálatos győzelemmel ajándékozta meg ellenségei fölött. Jósafát király jó döntései nyomán Isten kinyilvánította hatalmát és hűségét.

Délután lehetőségünk volt bekapcsolódni egy különleges előadásba, amely során dr. Kovács Enikő az egészséges életmódról, táplálkozásról beszélt. Este Vékás Erzsébet testvérnő szolgált Anna sorsfordító imaéletét mutatva be. Anna kereste az Urat, és gyermekáldásért imádkozott. Kitént Szívbeli alázata és tisztelete Éli főpap iránt. Isten válasza nem késett, mert Éli főpap áldással bocsátotta haza otthonába (1Sám 1:17). Az áldás áradt ki ez által Isten népére a következő évtizedekben Sámuel személyében. Az utolsó előadást a sorsfordító imákról vasárnap délelőtt újból dr. Vass Gergely testvér tartotta, szemléltetve az újszövetségi gyülekezetek imájának erejét, kezdve az első keresztyén gyülekezettel, amely buzgón, „egy szívvel-lélekkel” imádkozott, amikor Pétert és Jánost a jeruzsálemi templomi vezetők megfenyegették, hogy ne tanítsanak Jézus nevében. Isten válasza népe könyörgésére az ApCsel 4:31 szerint az volt, hogy „megmozdult a hely, ahol egybeültek, és beteltek mindnyájan Szentlélekkel és az Isten beszédét bátorsággal szólják vala.” Ez az erő, amely a hívők egységes imáját kísérte, megnyilvánult akkor is, amikor Péter kiszabadult a börtönből (ApCsel 12:1-17). Az imádság ereje mutatkozott meg akkor is, amikor az antiókhiai gyülekezet a Szent Lélek tanácsára kiküldte Barnabást és Saulust az evangélium hirdetésére (ApCsel 13:1-3). A szellemi harchoz kell a gyülekezet imatámogatása. Ne lankadjunk tehát az imádságban!

A konferenciát gazdagították a személyes bizonyágtételek, a kávészünetek, finomságok, az ajándékok, amiket egymásnak szeretettel adtunk. És természetesen nem hiányzott a kiértékelés és a jövőre vonatkozó javaslatok sem. Örömmel és friss lelki, testi erővel távozhattunk, hálát adva Istennek, aki áldást és életet árasztott az Őt kereső népére! Áldott legyen az Ő szent neve!

Miklő Julianna

„Engedjétek hozzám jönni a gyermekeket!”

Az Úr kegyelméből ez év szeptember 30-án, Szilágyperecsenben volt megtartva a Szilágysági Missziókerület összevont női alkalmá.

Borzási Pál testvér, a helyi gyülekezet lelkipásztora köszöntötte az egybegyűlt nőtestvéreket, akik szomjas szívvel jöttek meghallgatni Isten üzenetét.

Az Isten dicsőítésében a helyi gyülekezet fiataljaiból összeállt csoport vezetett minket, akiknek hálásak vagyunk, hogy segítségünkre voltak Isten imádásában, és az énekek által is bátorítottak.

Jó volt együtt énekelni, de együtt imádkozni is a testvérnőkkel. Ebben volt segítségünkre Kiss Jutka testvérnő, a Nőszövetség elnöke, aki a Lk 18:15-17 alapján hívta fel a figyelmünket arra, hogy engedjük a gyermekeket Jézushoz jönni, és ne tiltsuk el őket. Sok mindent megtanulhatunk tőlük, amit mi felnőttek is alkalmazhatunk a mindennapi életünkben. A gyermekek őszinték, hamar megbocsátanak, hamar barátkoznak, és önzetlenül tudnak szeretni. Legyünk mi is ilyen gyermeki lelkülettel otthonainkban, gyülekezeteinkben és környezetünkben!

Az imádkozás után János Csaba testvérünk, a Szilágysági Missziókerület vezetője ismertette az egybegyűttekkel, hogy Sebestyén Hajnal testvérnő, a Szilágysági Missziókerület női vezetője nem tudja tovább vállalni az elnöki teendőket. Az alapszabályzat szerint a megüresedett helyet a helyettes, Borzási Anna testvérnő hivatott átvenni. Ezt egyöntetű szavazattal meg is erősítették a jelenlevők, így testvérnőnk lett az új vezető. Érte hálát adva imádkozott Borzási Pál, Kiss Zoltán és Kiss Jutka.

A gyermekek azok, akik a leginkább figyelnek bennünket és tanulnak tőlünk annak alapján, ahogy megéljük a hívó életet otthonainkban. Ebbe láthattunk egy kis betekintést Vékás Erzsébet testvérnő bizonyágtevése által.

Sokan azt mondják, hogy a mai időkben nem könnyű gyermekeket nevelni, mégis hálásak vagyunk azokért, akik hittal vállalva bemutatják, hogy a nehézségek ellenére is öröm gyermekeket vállalni. Az alkalom előadója Máté Éva testvérnő volt Derecskéről (Magyarország). Férjével a 11. gyermeküket várják örömmel. Az előadása mottója „Engedjétek hozzám jönni a gyermekeket” volt a Mk 10: 13-16 alapján. Az elején hallhattuk testvérnőnk személyes találkozásáról Megváltójával, majd azt is, ahogy Isten vezette őt a párválasztásban. Jó volt hallani, hogy mindegyik gyermeküket hittal fogadták, mint Isten kedves ajándékát. Én hogyan látom gyermekeimet, akiket Isten rám bíz a családon belül vagy környezetemben, gyülekezetemben? Engedem, hogy Hozzá jöjjenek, vagy akadály vagyok? Akarok-e olyan édesanya lenni, aki előre viszi a gyermekeket Krisztus ölébe, hogy Ő megáldhassa őket?

A képen az első sor jobb szélén Máté Éva, a konferencia vezető előadója látható

Három dolgot figyelhettünk meg, amik segítenek minket, hogy előre vigyük őket, és ne akadályként legyenek ott az életükben. Az első dolog, amivel előre segíthetünk őket, az **az Istennel való kapcsolat**. Ha nem személyesen nincs kapcsolatunk Krisztussal, tartalatlanná válik az életünk, és ezt a gyermekek nagyon jól látják. Áldás vagy átok az, amit továbbítok az én környezetemben? Jöjjenek mindennap a Forráshoz, hogy onnan erőt és felüdülést nyerjenek, hogy gyermekeimet is így Jézushoz vezethessem! A második segítség **a férjünkkel való kapcsolat**. Ragaszkodjunk férjünkhez, akit az Úr adott nekem! Olvassuk a Bibliát és imádkozzunk együtt, hogy tartalmas életet élhessünk, ragaszkodva az Úrhoz és egymáshoz! A harmadik segítség **a gyermekeinkkel való kapcsolat**. Tanítsuk meg gyermekeinket a fegyelemre, tekintélytiszteletre és az engedelmisségre! Beszélgetssünk velük már kicsi korban, hogy amikor eljön a tinédzser kor, akkor is nyitottak legyenek majd! Legyenek közös áhítataink gyermekeinkkel! A világ nagyon sok mindennel mossa a gyermekek agyát, legyünk mi azok, akik Isten igéjével töltjük meg gondolataikat! Legyünk előttük példa a gyülekezetbe való járásban is! Menjünk az istentiszteletekre együtt, családként, és beszéljünk tisztelettel a gyülekezet tagjairól a gyermekeink előtt! Legyünk hittal és bizalommal afelől, hogy Isten gondoskodik gyermekeinkről, és meg is tartja őket!

Az előadást egy fórumbeszélgetés követte, miután záró igei gondolatokkal Máté András testvér szolgált (szintén Derecskéről) a Jn 12:1-3 alapján. Két önvizsgálatra készítő kérdéssel távozhattunk: Szeret Jézus a családjában otthon lenni? Ott vagyunk, ahol Isten lát-ni akar bennünket?

Sok gyakorlati dolgot hallhattunk, amit kívánunk, hogy mindenki a maga helyénélje meg Isten dicsőségére és a gyermekek hasznára! Nagyon szépen köszönjük a perecseni testvérek vendégszeretetét!

Pardi Matild

Szilágyerkedről elszármazottak és leszármazottaik találkozója

„Térj vissza házadhoz, és beszéld el, mely nagy dolgot tett az Isten veled” (Lk 8:39a). Jézus Krisztus ezekkel a szavakkal küldte haza a férfit, akit megszabadított a démonoktól. Ezt az igeverset választottuk mi is mottónak, amikor a Szilágyerkedről elszármazottak és leszármazottaik találkozóját terveztük. A találkozás öröme mellett ugyanis Isten megtartó és áldó kezét is szemlélni akartuk a résztvevőkkel.

Augusztus 30-án, pénteken este imaórára gyűltünk össze mindazokkal, akik már megérkeztek. Együtt adtunk hálát Isten megtartó kegyelméért, megemlékeztünk elődeinkről, akik szintén Isten oltalmát tapasztalták. Alulírott, helyi lelkipásztor köszöntötte a gyülekezetet, majd Bándi Sándor ny. lp. bátorította a jelenlévőket bizonyágtételében. Ezután Módi Miklós ny. lp. mondott üdvözlő szavakat. Közös vacsorával zártuk a pénteki napot.

Szombat reggel, bár korán felébredtett a nap melege, 10 órától kezdődött istentiszteletünk, amit reggeli előzőtt meg. A 133. Zsoltár szavai szolgáltak alapigeként az imaórán, bátorítva, hogy vizsgáljuk meg magunkat, hogy mennyire munkáljuk az egységet, melyet Isten áldása követ. A szombati istentiszteleten több köszöntés is elhangzott: Borzási Pál lp., a Szövetség elnöke, majd János Csaba lp., a missziókerület elnöke részéről. Ezt követően visszaemlékeztünk arra az időre, amikor a gyülekezetből tömegesen vándoroltak el a tagok, valamint arra, hogy mit jelentett ez más gyülekezetek számára. Az igehirdetés előtt egy hegedűszólót hallgattunk meg egy elszármazott erkedi testvér részéről. Az igehirdetést Bálint Pál ny. lp. végezte a Fil 4:11a alapján, előtte azonban Torma Irénke testvérnő köszöntő levelét olvasta fel a gyülekezetnek. Az igeszolgálatban hallhattunk a hálás szívéről és a megelégedés fontosságáról, a kettő összetartozásáról.

Az istentiszteletet a menyegzős teremben folytatódott, ahol együtt ebédeltünk és készültünk a délutáni szabadtéri közösségápolásra. Az erdő szélén már 3 óra előtt gyülekezni kezdtek az atyafiak, kicsit később mindenki megérkezett, és kellemes légkörben folyt a beszélgetés. Délután kiemelkedett a zenekar szolgálata, amihez hegedűszólók is társultak. A kellemes társalgásba és zeneszóba belevegyült a gyermekek önfeledt játékának lármája, a két üst alól felszálló füst, de a készülő bográcsos illata is, amely vacsorára pontosan elkészült. Az estét a „Feltámadt hős” című himnusszal zártuk volna, de további éneklés és egy rögtönzött tábortűz nyújtotta még az esti együttlétet.

Vasárnap 10 órára ünnepi hangulatban gyülekeztünk az imaház nagytermében, de sokan már jóval korábban köszöntötték egymást az udvaron vagy a reggelinél. A népes gyülekezetet a Zsid 12:1-2 hívta imára, a terhek letevésére szólítva fel, majd arra buzdítva, hogy nézzünk fel Jézusra. Személyes szolgálatokra, beszámolókra került sor, amelyek sorát Bándi Sándor ny. lp. kezdte, őt követte Tóth Róbert lp. köszöntőlevelének felolvasása, majd bizonyágtételek következtek, amelyek az Ő szabadító és megtartó munkájáról számoltak be.

Az igehirdetésre készülve nagy figyelemmel hallgattuk az ígét, melyet Módi Miklós ny. lp. a Jer 8:18-9:1-ből olvasott >>>

Gyermektábor Gyergyóban

Július 11-20. között került megszervezésre az idei S.O.S. Gyergyói Gyerektábor. Istenben bízva és kalandra felkészülve indultunk el Zilahról több mint 60 (III.-V. osztályos) gyerekkel, hogy egy felejthetetlen és élményekben gazdag táborozásban legyen részünk. A tábor személyzete több mint 40 önkéntes fiatalból és felnőttből állt, akik Isten iránti szeretetből, hősiesen és állhatatosan helyt álltak a tanításban, a felvigyázásban, a vetélkedők levezetésében és a konyhai tevékenységekben. A Zilahi Baptista Gyülekezet évről-évre nagy erőfeszítéssel tesz annak érdekében, hogy a táborot karbantartsa, fejlessze és korszerűsítse.

Az idei Gyerektábor az S.O.S. nevet kapta, hogy megtanuljunk szükség idején segítséget kérni. Izráel népe a pusztai vándorlás alatt sokszor került olyan helyzetbe, amikor segítséget kellett kérjen Istentől. Segítség, nem értem! – mondták, amikor a Törvényt kapták. A bálvány-

imádás vétkéből így kiáltottak fel: Segítség, vétkeztem! A 10 kém félelemmel és hitetlen szívvel mondta: Segítség, megijedtem! Mózes, amikor haragjában a kősziklára ütött, belátta: Segítség, dühös lettem! A nép zúgolódása miatt mérges kígyók lepték el a tábor, és így könyörögtek az izraeliták: „Segítség, megmarta a kígyó!” Mózes elvezette Izráel népét Kánaán földjéig, de ő nem mehetett be: Segítség, merre menjek? Ilyen és hasonló helyzetbe, mi is kerülhetünk, amikor Istentől segítséget kérhetünk. A 112-es mellett megtanultuk a bibliai segélyhívó számot is, ami a Zsolt 50:15 „Hívj segítségül engem a nyomorúság idején! Én megszabadítlak, és te dicsőítesz engem.” Hálások vagyunk, hogy sok gyerek őszinte szívvel kérte Isten bocsánatát, és tapasztalta meg a szabadulás örömét. Ezért vidáman, hangos dallal dicsértük az Urat minden nap. A tanítás mellett a gyerekeknek lehetőségük volt részt venni kézimunka tevékenységekben, vetélkedőkön és sport bajnokságokon is. A tábor ideje alatt a gyerekek manna pontokat gyűjthettek, amelyek ellenében különböző ajándékot vásárolhattak.

Egyik nap egy kis csapat túrázni ment a Nagybagmász csúcsra, a többiekkel az Olt forrást látogattuk meg. Egy másik napon buszos kirándulást szerveztünk a Békási-szorosig, ahol gyalogszerrel szeltük át a szorost, csodálva az égis tornyosuló sziklákat. Rövid pihenőt tettünk a Gyilkos-tónál és minden gyereknek lehetősége volt lesiklani a bobbán.

Hálások vagyunk, hogy Úr megőrizte minket minden bajtól, veszélytől, és még az időjárás is úgy alakította, hogy kedvezzen nekünk. Hálások vagyunk minden lelki és anyagi támogatásért.

Köszönjük a támogatóknak: Zilahi Magyar Baptista Gyülekezet, RMDSZ, Szilágymegeye Brantner, Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt., Communitas Alapítvány, Szilágymegeye Társaság Kulturális Egyesület és zilahi magánszemélyek.

Az Úr legyen a dicsőség ezért a táborért! Milyen jó, hogy tőle mindig és minden helyzetben lehet segítséget kérni!

>>> fel. Testvérünkön keresztül Isten felhívta a figyelmünket arra, hogy magunkhoz kell tértünk, és fel kell ébrednünk, hogy megszabaduljunk a romlásból.

A találkozó hivatalosan vasárnap délből, ünnepi ebéddel zárult, miután még jó ideig tartott a búcsúzkodás, beszélgetés.

Érdekességgé jegyzem meg, hogy eljöttek olyanok is, akik több mint 40 éve nem jártak idehaza, olyanok is, akik bár máshol élnek, hazájuknak Szilágymegeye tekintik. Az is érdekesség, hogy néhány résztvevő a rokonsággal jött megismerkedni, vagy szerettei fejéit látogatta meg a temetőben. Szinte minden jelenlevőt idekötött valami: a család, a rokonság vagy éppen a gyülekezet. De ha nem lenne is vér szerinti örökségünk Szilágymegeyén, Krisztus Jézusban mindnyájan összetartozunk.

Istent illeti meg a hála és köszönet, hogy ez a találkozó létrejöhetett! Emellett hálások vagyunk a helyi gyülekezet testvériségének, akik a háttérben sokat fáradoztak azért, hogy minden kellemes és szép legyen.

Molnár Ottó-Róbert lp.

Nagy Ferencz, Zilah

50 éves jubileum az aradi Reménység Gyülekezetben

„Szenteljétek meg az ötvenedik esztendőt, (...) jubileumi év legyen ez nektek.” 2Móz 25:10

2024. szeptember 14-én elszármazottak találkozója, 15-én pedig jubileumi ünnepséget tartottunk az Aradi Reménység Baptista Gyülekezetben. Az elszármazottak találkozója szombat délután kezdődött istentisztelettel. Meghívtuk a gyülekezet egykori tagjait és mindazokat, akik az évek során valamilyen kapcsolatban álltak a gyülekezettel. Nagyjából 200-an vettünk részt ezen az alkalmon. Együtt imádkoztunk, énekeltünk, és többen is bizonyosságot tettek, megosztották a múltbeli élményeiket. Az ígét Pap Dezső, gyülekezetünkbeli elszármazott lelkipásztor hirdette a Zsolt 126:3 alapján. Testvérünk beszélt az öröm és a hálaadás fontosságáról, valamint felhívta rá a figyelmünket, hogy ne csak emlékezzünk, hanem tekintsünk előre, és szánjuk oda magunkat újból az Úr követésére. Az összejövetelt közös vacsora követte, ahol személyes/kötetlen beszélgetések alakultak ki a résztvevők között.

Vasárnap délelőtt a helybeliek és az elszármazottak mellett a körzet testvériségével és más vendégekkel együtt emlékeztünk meg az elmúlt 50 év áldásairól. Alkalmi énekekkel szolgált a gyülekezet énekkara, zenekara, ifjúsága és gyermekcsoportja. Jelen volt Boros Gyula, a gyülekezet korábbi lelkipásztora, valamint Szabó Sándor lelkipásztor a belvárosi gyülekezetből, akik igei üzenettel szolgáltak. A missziókerület képviselőjében Boros Róbert temesvári lelkipásztor hirdette az ígét. Az 1Kor 15:58 alapján bátorította a gyülekezetet arra, hogy buzgólkodjunk az Úr dolgában/munkájában, mert tudjuk, hogy nem hiábavaló a mi fáradozásunk! Az istentisztelet után közös ebéd mellett ápolhattuk a testvéri kapcsolatokat. Istené legyen a hála, hogy 50 éve, nagy áldozatok árán, a kommunizmus szorításában megalakult a Kísszentmihályi Gyülekezet. Övé legyen a dicsőség, hogy mindaddig megsegített és megtartott minket!

Sallai Eszter

2025-re is megrendelhető a Harmatcseppek

A 2025-es évre is megrendelhető a Harmatcseppek, ára **60 RON**. Lehetőség van 2 részletben befizetni a megrendelés díját (2 x 30 RON). A helyi gyülekezetek összegyűjtve továbbítják a Harmatcseppek megrendelését a **harmat.csepp.visz@gmail.com** email címre **2025. január 31-ig**, és helyileg tartásuk nyilván, kik azok, akik egy összegben, és azok, akik 2 részletben fizetik be a megrendelést! Az összeget **2025. január 31-ig** kérjük átutalni a RMBGYSZ számlájára a következő megjegyzéssel: *Donatie pt. revista Harmatcseppek!*

Bankszámla: RO84 RNCB 0032 0153 5589 0001

A két részletben fizetőket kérjük, hogy legkésőbb március 31-ig rendezzék az átutalást! Célunk, hogy a *Harmatcseppek* olyan eszköz lehessen, amely által:

- a gyermekek és tinédzserek az ő szintjükön tanulhatnak Istenről;
- figyelemmel kísérhetik olyanok életét, akiknek győzelmes élete megváltoztatta a világot;
- egy erkölcsileg kifricamodott világban a keresztyén társadalmi rendet hirdető olvasmányhoz jutnak;
- választ kapnak aktuális kérdéseikre
- építő meséket olvashatnak, hallgathatnak;
- betekintést nyernek abba, hogyan élnek a gyermekek a Föld különböző országaiban;
- mi felnőttek is megismerhetjük, ők hogyan gondolkodnak dolgokról;
- ösztönzést nyernek a Biblia olvasására
- kedvükre való elfoglaltságot találnak
- megláthatják, hogy a természet is Isten dicsőségét hirdeti

Kelemen Krisztina, szerkesztő

Állhatatosan fussuk meg az előttünk levő pályát!

Ünnepelt a clevelandi gyülekezet és emlékezett arra, hogy az Amerikai Egyesült Államok eme városában 125 évvel ezelőtt indult a magyar baptista misszió. Szeptember 14-én, szombat délután hat órától kezdődött az összejövetel, vasárnap délelőtt tíztől. Történelmi ismertetőt mindkét alkalommal Dr. Mészáros Kálmán lp., a budapesti Baptista Teológiai Akadémia rektora tartott. A gyülekezet krónikáját Deák Zsolt lelkipásztor ismertette. A szombat esti összejövetel két és fél óráig volt, amelyben magyar, román és angol nyelven a társegyházak lelkészei mondtak köszöntőt. „Hova születtek? Kik az ősök? Mik Isten tervei velem?” – igehirdetésben Mészáros tv. eme kérdésekre terelte a figyelmet, Mózes élettörténete és a Zsid 11:23-30 alapján. Vasárnapra számosan átjöttek a detroiti gyülekezetből. Lelkipásztoruk, Huli Sándor főtitkár (Észak-Amerikai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége) a 103. Zsoltár első öt versével fejezte ki jókívánságát: „Az Úr tartsa meg az ünneplőket mindig frissnek, fiatalosnak, a szeretetben és szolgálatban folyton megújulva!”. A korábbi lelkipásztorok

közül elsőként Dr. Fazekas László köszöntött, majd Zeffer Béla; id. Kulcsár Sándor ny. lp. levélben küldte üdvözlését Venice-ből, Florida államból. A város magyar egyesületeinek nevében László Petra elnök szólt, a Bocskai Rádió részéről Molnár Zsolt főszerkesztő. A három és fél órás összejövetel utolsó perceiben érkezett meg a Chicagói Magyar Főkonzulátusról és mondott köszöntést Dr. Mártonffy Balázs misszióvezető. „Állhatatosan fussuk meg az előttünk levő pályát!” – hangsúlyozta a fő igehirdetésben Mészáros tv. a Zsid 12:1-3 alapján. A közös énekeket Solczi Ágoston-Ferenc orgonaművész kísérte és Fülöp Johanna gitárral, az összevont énekkart Für Béla detroiti karmester vezette. Az imaház alagsorában közös étkezésekkel zárultak az ünnepi összejövetelek. Mészáros Kálmán tv. a hajdani „lelkészcsere-program” keretében négy és fél évig pásztorolta a gyülekezetet mint sorban a 21., Deák Zsolt tv. 2019 őszétől van itt mint a 25. lelkipásztor. A gyülekezet legidősebb tagja Marosi Béla tv. 93 éves, a neves Békehírnök-szerkesztő, Csopják Attila leányági unokája, aki áhítatvezetéssel és orgonakísérettel szolgál mind a mai napig.

(Szilágyi László)

Megrendelhető a „Creation” magazin!

A magyar Creation magazin az azonos című, nagy népszerűségnek örvendő, angolnyelvű kiadvány legérdekesebb és legértékesebb írásaiból közöl válogatást mintegy 60, színes képekkel gazdagon illusztrált oldalon. A magazint kiadó Örömhír Alapítvány vezetője, Ficsor Donát főszerkesztő egy televíziós interjúban így mutatta be a lapot: „A Creation magazin egy természettudományi folyóirat olyan tartalommal, ami az élővilágot a hit és a tudomány vonatkozásában mutatja be, megkeresve azokat a témákat, információkat, amelyek eddig nem kaptak túl nagy publicitást magyar nyelven. Alapvetően középpontba helyezi a bibliai szemléletmódot a természet világával kapcsolatban, és sok új, érdekes információval szolgál.” Amellett, hogy a minden szempontból színvonalas kiadvány segít elmélyülni a Biblia ismeretében és a teremtő Istenbe vetett hitben,

nagyszerű eszköz lehet a természettudományok iránt érdeklődő embertársaink felé végzett missziós szolgálatban. A Creation magazin évente egy alkalommal jelenik meg, ára **30 lej**. Megrendelhető **Kása Róbert (Szilágypercse)** testvérnél. A kiadvány árát **december 20-ig banki átutalással** kérjük eljuttatni a következő számlaszámok egyikére:

Revolut: RO72BRELO00552380440100

CEC Bank: RO76CECECO01946266051511. A megjegyzésbe kérjük odaírni: „Donatie pt. Creation”, valamint a megrendelő nevét és a helységet is! A megrendelők vegyék fel a kapcsolatot Kása Róbert testvérral a 0746 906807-es mobilszámon!

A Nagyváradi Missziókerület hálaadó-napja Sóllyomkőváron

Isten kegyelméből 2024. szeptember 15-én első alkalommal gyűltek össze közös hálaadó istentiszteletre a Nagyváradi Missziókerülethez tartozó gyülekezetek a Sóllyomkővári Táborban. Az istentiszteleten közel 500-an vettek részt gyülekezeteinkből. A hálaadás-sal kapcsolatban énekek, bizonyágtételek hangzottak el körzetek (Bihardiószeg, Értarcsa, Szalárd), lelkipásztorok és szolgálattevők részéről. A programot Szűcs Sándor, missziókerületi elnök vezette, az ének-zenei szolgálatokat pedig Garai Zsolt és Székely András. Fel-emelő volt, hogy ilyen sokan dicsérhettük együtt az Urat.

Az íghertetéssel dr. Giorgiov Adrián lp. szolgált. Az üzenet alapigéje a Lk 17:11-19 volt (a tíz belpoklos történetéről). Mindenünket, amink van, Istentől kaptuk. Ő az, aki életben tart nap mint nap, gondoskodik rólunk. Különösen jellemző lesz az utolsó időkre, hogy az emberek hálátlanok lesznek – ez már jelen van napjainkban. Isten népének még inkább hálát kell adnia Teremtőjének mindenkor mindenért, és hálás életet kell élnie. A gyermeket már kicsi korban tanítjuk, hogy mindent, amit kap, meg kell köszönnie. Ez sokszor sok időbe telik. Ha elfelejti, emlékeztetni szoktuk, hogy mit kell mondani. Vajon bennünket hányszor kell emlékeztetni, hogy hálát adjunk? Ha lenne olyan telefonalkalmazás, amely minden elfelejtett hálaadásnál megszólalna, milyen gyakran kellene emlékeztetnie?

Az íghertetésben az is elhangzott, hogy a hálaadás egyik nagy ellensége a mérgelődés.

Könnyen tudunk bosszankodni apróságokon is. Ha valahol pár perccel többet kell várakozni, már mérgelődik az ember. Ha nem úgy halad a forgalom, és lassabban lehet haladni az autóval, már mérgelődést vált ki. Pedig a várakozási időket is el lehet tölteni hasznosan.

A tíz belpoklosból csak egy – aki samáriai volt – ment

vissza hálát adni. De csak neki mondta az Úr Jézus, hogy „a te hited megtartott téged”.

A közös istentisztelet után egy szeretetvendégség keretében volt lehetőség kapcsolatokat ápolni kedves és rég nem látott testvérekkel. Elmondhatjuk, hogy emlékezetes, felemelő alkalom volt, mindannyian lelkileg feltöltődve, megerősödve mentünk haza. Reméljük, hogy Isten kegyelméből jövőre újra együtt lehetünk a közös hálaadó-napon! **(Kelemen Szabolcs Dénes lp.)**

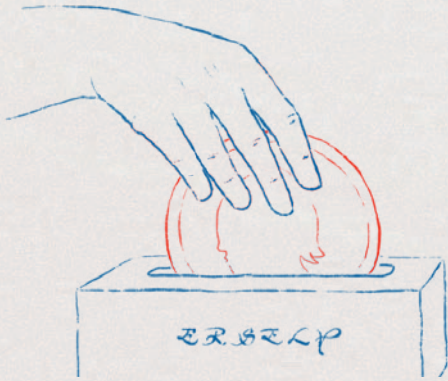
EBF-tanácsülés Budapest

Az Európai Baptista Szövetség (EBF) szeptember 25-28 között Budapestre tartotta meg a 2024-es tanácsulását „Korszakváltás” címmel. Az európai tagszövetségek mellett a Közel-Kelet és Közép-Ázsia baptista közösségei is tagjai az EBF-nek. Az alkalmon mintegy 150 képviselő vett részt, több mint 40 országból. A Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetségét Borzási Pál elnök és Rajna Ottó főtitkár képviselte. A nyitó alkalmon Papp János, a Magyarországi Baptista Egyház elnöke hirdetett ígét a Wesselényi utcai imaházban, rámutatva korunk holtvágányaira és a helyreállás lehetőségére. Szomorú volt hallani azoknak a testvéreknek a beszámolóit, akiknek az országában háború zajlik, mint például Örményországban, Ukrajnában, Gázában, Izráelben, Libanonban, Szíriában. Az Úr könyörüljön rajtuk, és legyen támasz a nehéz időkben számukra! Ne feledkezzünk el imádkozni értük! **(Rajna Ottó, főtitkár)**

Hadakozás az adakozással

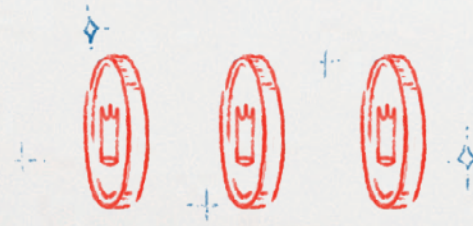
Szerintem mindenkinek van legalább egy őslélménye az adakozással kapcsolatban. Soha nem fogom elfelejteni azt az érzést, amikor gyerekként sokszor én kaptam meg a lehetőséget szüleimtől, hogy perselybe dobjam azt az összeget, amelyet Isten országának építésére szántunk. Akkoriban még nem ismertem a számokat, se írni, se olvasni nem tudtam, de arra következetesen minden alkalommal figyelmeztettek szüleim, hogy úgy dobjam a perselybe a pénzt, hogy a címletet ne láthassa meg más. Hiszen azt írja a Mt 6:3-4, hogy „Vigyázzatok: kegyességeketek ne az emberek előtt gyakoroljátok, csak azért, hogy lássák azt, mert így nem kaptok jutalmat mennyei Atyátoktól. Amikor tehát adományt adsz, ne kürtöltesd magad előtt, ahogyan a képmutatók teszik a zsinagógákban és az utcákon, hogy dicsérjék őket az emberek. Bizony mondom nektek: megkapták jutalmukat. Te pedig amikor adományt adsz, ne tudja a bal kezéd, mit tesz a jobb, hogy adakozásod rejtve maradjon; és majd a te Atyád, aki látja a rejtett dolgokat, megjutalmaz téged.”

Viszont ahogy nő fel az ember, és saját keresetre tesz szert, egyre nehezebb szívvel tud adakozni, hiszen a korszellem is azt súlykolja generációnkba, hogy csak akkor vagy valaki, ha legalább van saját autód és ingatlanod. Véleményem szerint, a Bibliában okkal van annyi igevers az adakozással kapcsolatban, mivel az ókorban sem volt könnyebb adakozni, mint a ma emberének, sőt, ha jobban belegondolunk abba, hogy az önálló állam- és közigazgatás csak évszázadokkal később fejlődött ki, ott akár az életeden is múlhatott, hogy adakoztál-e vagy sem, hiszen nem állt mögötted egy jóléti állam védhálója, amely alapvetően a 20. század találmánya. De ha a történelem valóban minket igazol, akkor miért nehezebb most adakozni, mint Krisztus korában?

Van még egy premissza, ami elevenen él a fejemben, miszerint a tízből sokkal nehezebb adni egyet, mint a százból tízet. Idővel ez is változik, és rá kell jönnie az embernek, hogy hatványozottan nehezebb a többit adni, mint a kevésből kevesebbet. A Biblia a következő törvényszerűséget ígéri: „Van, aki bőven osztogat, mégis gyarapszik, más meg szűken méri a járandóságot, mégis ínségbe jut” (Péld. 11,24). Rá kell jönnünk, hogy mi, emberek gyarlók, önzők és harácsolók vagyunk. Ez a mi örökségünk. Ez ellen kell hadakoznunk, ebben viszont nem győzhetünk egyedül, napról napra, hétről hétre imában kell hordoznunk ezt.

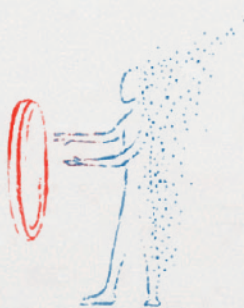
Vannak azonban olyan minősített esetek, amikor az adakozni kívánó nincs abban az élethelyzetben, vagy adott esetben életszakaszban, amikor lehetősége lenne hozzájárulni ahhoz, hogy anyagilag szolgáljon. Isten azonban nem a mennyiséget nézi, hanem a szívünket. A jókedvű adakozó szívét.

A jog világa már régóta ismeri a - röviden csak - pro bono ügyeket, amikor egyéni ügyvédek, ügyvédi irodák azért vállalnak el ingyen vagy csekély összegért egy-egy ügyet, hogy annak az illető személynek segíthessenek. Miért ne tehetnéd meg ugyanezt mint autószerelő, kőműves, pedagógus, mint Isten földi munkatársa? Azonkívül, hogy jó érzés másoknak segíteni, akár mint evangélizáció, akár mint adakozás, kiválóan alkalmazható ez a módszertan, hiszen ha a legkisebbek közül eggyel megteesszük, Vele tesszük meg. Ezért kell járnunk az utunkat nyitott szemmel, hisz nem tudhatjuk, mikor következik be az, amiről Jézus beszél: „Mert éheztem, és ennem adtatok, szomjaztam, és innom adtatok, jövevény voltam, és befogadtatok, mezítelen voltam, és felruháztatok, beteg voltam, és meglátogattatok, börtönben voltam, és eljöttetek hozzám. Akkor így válaszolnak neki az igazak: Uram, mikor láttunk téged éhezni, hogy enned adtunk volna, vagy szomjazni, hogy innod adtunk volna? Mikor láttunk jövevénynek, hogy befogadtunk volna, vagy mezítelennek, hogy felruháztunk volna? Mikor láttunk betegen vagy börtönben, hogy elmentünk volna hozzád? A király így felel majd nekik: Bizony, mondom néktek, amikor megtettétek ezeket akár csak eggyel is a legkisebb atyámfiai közül, velem tettétek meg.” (Mt 25:35-40)

Mélyen az emlékezetembe vésődött az a felismerés, amikor egyik csendességem során, bár már újjászületett keresztény voltam, mégis le kellett hulljon az a lepel, hogy a gyülekezeti alkalmon végzett perselyezéssel „letudom” az adakozást. Mindössze ez a néhány szó a Példabeszédek könyvéből volt az, amely ráébresztett arra, hogy addig teljesen helytelenül álltam hozzá az adakozáshoz: „Tiszteld az Urat vagyondból és egész jövedelmed legjavából”. Ez egy szemléletváltó pillanat volt, mert itt értettem meg, hogy Isten a legjavát kéri annak, amit én is csak kölcsönbe kaptam, hiszen nem szabad elfelednünk, hogy minden földi javunk csupán átmeneti ajándék Istentől. Erre kell magam újból és újból emlékeztetnem, hogy ne a földön gyűjtsek magamnak kincseket, mert azok elveszhetnek, hanem sokkal inkább mennyei kincsekre tegyek szert (Mt 6:19-20). Az adakozásra nem gondolhatok úgy, mint egy értéknövelő beruházásra, hogy aztán átlagon felüli megtérülést hozzon számomra mint befektetőnek.

Jézus egyik tanításában explicit módon kifejezi, hogy mindaz, ami a világban van, ide sorolva a vagyonnal való kérdést is, nem az Atyától, hanem a világtól van, ami elmúlik, hisz elszáll a földi idő, mint a pelyva (1Jn 2:12). Ez azért is nehéz, hiszen a vagyon, mint jogok és kötelezettségek összessége, számokban kifejezhető, gyors összehasonlítást tud adni. Ezzel

szemben Isten épp arra kér minket, az Övéit, hogy ne itt gyűjtsünk, hanem tegyünk, adjunk az Ő országáért, és ha az kedves neki, ha terve van a cselekedetünkkel, megjutalmaz minket.

Van még egy hátránya a földi javaknak: rendkívül instabilak. Előfordulhat, hogy még este úgy feküdtél le, hogy van 100 egységed, viszont reggel már úgy kelsz fel, hogy az már csak 10 egységet ér, mert amíg te aludtál, addig más időzónákban kereskedtek - sajnálom, a piac változik. De hadd mondjam el, hogy az isteni valuta nem ilyen, a mennyei kincsnek napról napra növekszik az értéke. Melyikbe fogod holnaptól időd, vagyonod, tudásod, akaratod legjavát befektetni?

„Mert ismeritek a mi Urunk, Jézus Krisztus adományát, hogy gazdag létére szegénnyé lett értetek, hogy ti az ő szegénysége által meggazdagodjatok” (2Kor 8:9).

A cikket összeállította: Koncsárd Anna

EMABISZ koncert – 2024. december 13-14.

Kedves erdélyi testvériség! Ebben az évben is megszervezzük decemberben, az elmúlt évekhez hasonlóan az EMABISZ Kórus koncertjeit. Nagy áldás volt eddig ez a kezdeményezés mind a résztvevők, kórustagok mind pedig a zenészek számára. Sok jó bizonyágtétel hangzott el az elmúlt években, amelyek ezekre az eseményekre kitérve beszéltek Isten megújító, új életet adó munkájáról. Többen kötelezték el magukat mélyebben a helyi gyülekezet, a zenei szolgálat és más szolgálatok mellett a kórusban, önkéntes csapatban betöltött szolgálat után.

Hívunk idén is mindenkit arra, hogy csatlakozzunk minél többen ennek az eseménysorozatnak a támogatásához! Többféleképpen lehet ezt tenni:

- örülünk azoknak, akik már jelentkeztek a kórusba, zenekarba
- szükségünk lesz önkéntes szolgálókra, akik adminisztratív feladatokat látnak el (hamarosan megnyílik a jelentkezés erre is)
- anyagi támogatásra is nagy szükség van, hiszen adományokból áll össze ennek az eseménysorozatnak a pénzügyi háttere

– kérünk mindenkit, hogy imádkozzon alázatos, szolgálatkész, igazi, Istent dicsőítő lelkületért! Vágyunk arra, hogy ez határozza meg a szolgálatokat, a találkozásokat, a vezetést, az egész felkészülést és az eseményeket. Imádkozzunk dr. Simon József lelkipásztorért, aki hirdetni fogja az evangéliumot ezeken az alkalmakon!

A következő bankszámlaszám az EMABISZ külön számlája, erre lehet utalni adományokat, és kérünk is mindenkit arra, hogy támogassa a szervezést, hogy sok emberhez eljusson mind a helyszínen, mind pedig az online térben az evangélium! Továbbra is ingyenes jegyigénylés által lehet majd részt venni a koncerteken, viszont ne feledjük, hogy minden egyes jegynek megvan a maga ára, ha a szervezési költségeket leosztjuk. Mindenki a lehetőségeihez képest támogassa a szervezést!

Budai Dániel
EMABISZ elnök

Titular: CONVENTIA BISERICILOR CRESTINE BAPTISTE
MAGHIARE DIN ROMANIA
CUI: 4705934
IBAN: RO71 RNCB 0032 0153 5589 0041

Kérdezd a pásztort

Mit tegyek, ha kevés fiatal van a gyülekezetemben vagy ha én vagyok az egyetlen?

Kedves fiatal! Mindenekelőtt adj hálát Istennek! Kétszeresen a helyi gyülekezet tagjaiért, még akkor is, ha ők nem a te korosztályodból valók! Isten elhívta őket, életét adta értük, és rajtuk keresztül is munkálkodik az életedben, tehát szeresd őket, úgy ahogy Jézus mondja: „... ahogyan én szeretlek titeket, ti is úgy szeressétek egymást!” (Jn 13:34). Az ellenség azt szeretné, hogy elégedetlenséggel és keserőséggel teljen meg szívünk a gyülekezetünkkel kapcsolatban.

Azzal akar becsapni, hogy a lelki jólétem, növekedésem másik gyülekezetben valósulhat meg, a jelenlegi közösség alkalmatlan arra, hogy kibontakozzak. Az első gyülekezetekben a különféle generációk: fiatalok, idősök,

gyermek együtt, egy gyülekezetben élték meg a közösségi életet. A mai trend a korosztályokba való tömörülés, mely nem csak mélyíti a generációk közötti szakadékot, hanem sok áldástól megfosztja az időseket és fiatalokat is.

Isten gyönyörködik abban, ha kortól függetlenül keressük és építjük a kapcsolatot az idősebb testvérekkel. A gyülekezetnek öröm és reménység, ha hűséges fiatalok vannak közöttük. Az idősebbek olyan élettapasztalattal rendelkeznek, melyből mi, fiatalok, sokat profitálhatunk, ha van bennünk szeretet és nyitottság irányukban.

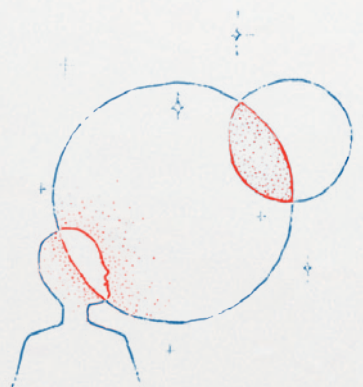
Ugyanakkor egészséges és szükséges is keresztyén fiatalok társaságában lenni. Legyél nyitott és bátor a környéken levő gyülekezetek fiataljaival kapcsolatot teremteni és rendszeresen ifjúsági alkalmon részt venni! Bátorítalak, hogy vegyél részt az ifjúsági konferenciákon, nyári ifítáborokban még akkori is, ha a jelentkezők nagy részét nem ismered, és Isten meg fog áldani téged!

Dóczi Tibor lp.

Művész sarok

Bai Heléna: Az elveszett bárány illusztrációja

Olvass!ak

C. S. Lewis: *Míg arcunk nem lesz*

Őszinteség, féltékenység, látszatszeretet, vádlás, harc az Istennel... Kérdések és fogalmak, amelyek látszólag nem kapcsolódnak össze, de C.S. Lewis *Míg arcunk nem lesz* című könyvében a főszereplő vívódásain keresztül ismerkedhetünk meg ezekkel a témákkal. Kérdések, amelyek minket is sokszor foglalkoztatnak, aggasztanak, és az ezek okozta, nem helyén levő érzésekkel, gondolatokkal nem ritkán szabotáljuk magunkat.

A könyv az egyik legismertebb görög mitológiai történetet gondolja újra: Ámor és Psziché történetét. Akár mese-

ként is olvashatjuk, két hercegnőről, a szépségről, a csúfságról, a szent és a profán egymásmellettiségéről, az igazi szeretet és a látszatszeretet küzdelmeiről.

A főszereplő Orual, Glome királyságának uralkodó lánya, a húga pedig Psziché. A történetet főként Oruál perspektívájából ismerhetjük meg, az ő személyes vívódásain keresztül találkozunk a fent említett kérdésekkel. Oruál döntéseiben, kérdéseiben keresi az abszolút igazságot, vádolja az isteneket, féltékenységbe csomagolt szeretettel küzd, miközben az önzés teljesen átalakítja személyiségét, viselkedését.

Ha engedjük, hogy ez a történet kicsit minket is szíven találjon, akkor arra fog ösztönözni, hogy újragondoljuk és őszintén be-
lenézzünk kapcsolatainkba önma-
gunkkal, másokkal és a transzcen-
denssel.

A regény klisék nélkül tárgyalja az ember helyét a világban, és a kiáltozásait, kérdéseit, vádjait a mennyei felé. Akár egy vádirat-ként is olvasható a főhős részéről az istenek felé, és a csattanó nem a körülményekben, hanem sokkal inkább Oruál jellemében történik. Hiszen küzdelme addig tart, amíg rá nem ébred: az égiek akaratát

mindaddig nem értheti meg, míg arca nem lesz, azaz míg teljesen őszintén, minden maszkot és álcát levetkőzve meg nem áll ön maga és az isteni világ előtt.

„Most már tudom, Uram, hogy miért nem válaszolsz. Te magad vagy a válasz. Színed előtt elhal minden kérdés. Milyen egyéb válasz lenne megfelelő? Minden más csak szó és szó, egyik a másik ellen, csatarendbe állítva. Sokáig gyűlöltelek, sokáig félttem tőled. Talán most...”

(C. S. Lewis: *Míg arcunk nem lesz*)

Trinfa Johanna

Ezek vagyunk mi!

Bemutatkozik a Váradifi, avagy a nagyváradi ifjúság

Nagyváradra minden ősszel számos új diák érkezik, ezért évről évre sok egyetemista látogat el hozzánk, az ifibe. Valamikor én is így kerültem a Váradifibe, ahol mondhatom, hogy otthonra találtam.

Szerető, befogadó embereket ismertem meg, akik Istent keresik és szolgálják.

Közel 80-100-an szoktunk lenni szerdánként az ifi alkalmon, ezért ifink négy kis házi csoportnak is otthont ad, ahol még inkább elmélyülhetnek a személyes kapcsolatok egymással és Istennel a beszélgetés, imádkozás és játékok által. A kiscsoportok szerepet vállalnak egy-egy alkalom megszervezésében is, így lehetőség nyílik a szolgálatra az ifin belül.

Ifjúsági lelkipásztorunk Petyár Lóránd, aki mindig fiatalos lelkületével készül olyan témákkal, ami minket, fiatalokat érint és foglalkoztat.

Gyakran megyünk kisebb gyülekezetekbe szolgálni, ahol minden alkalommal tapasztaljuk, amit a Máté evangéliumában olvasunk: *„Mert ahol ketten vagy hárman összegyűlnek az én nevemben, ott vagyok közöttük.”*

Szeretjük a természetet, kisebb-nagyobb kaptatókkal, hiszen ezek az ifis turrák is közelebb hoznak minket egymáshoz, a csúcsra érve pedig még közelebb érezhetjük magunkhoz a hatalmas, teremtő Istent, szemlélve a csodálatos tájat.

Természetközeli élményeket nyújtanak a hétvégi nyári táboraink, amire idén júliusban is sor került, amikor körbejártuk a „miért is jó hinni, imádkozni, Bibliát olvasni, gyülekezetbe járni?” témaköröket.

Célunk, hogy hitben növekedjünk, és mint közösség építsük, segítsük egymást a keskeny úton. Az elmúlt évben a következő igét tűztük ki mottónknak: *„Senki meg ne vessen ifjú korod miatt, hanem légy példája a hívőknek beszédben, magaviseletben, szeretetben, hitben, tiszta életben.”* (1Tim 4:12). Jézus arra tanít minket, hogy legyünk példák. Az Ő tanítását követve a kerek termen belül és azt elhagyva is igyekszünk megélni ezt az igeverset.

Vágyunk, hogy azok a fiatalok, akik eljönnek az ifinkbe, otthonra találjanak, s hadd érezzék meg Krisztus jó illatát közöttünk, és tapasztalják meg, hogy „a Váradifi egy oázis a hétköznapiakban”.

Erdei Orsi

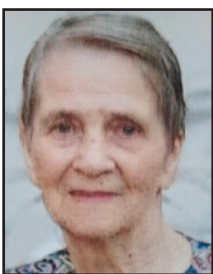
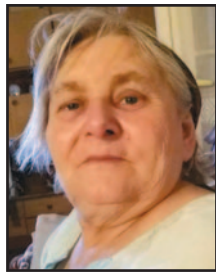

■ Mély fájdalommal tudatjuk, hogy Szilágynagyfaluban † **Székely Csaba** 56 éves korában megtért Teremtőjéhez. 1967. augusztus 3-án született Székely Sándor és Gizella harmadik gyermekeként. Fiatalon megpecsételte hitét, 17 éves korában alámerítkezett Gergely Pál lelki-

pásztor által, csatlakozva ezzel a helyi baptista gyülekezetéhez. Tanulmányai után munkavállalás céljából Zilahra, később Nagyváradra költözött, ahol letelepedett. 2023 szeptemberében munkavégzés közben megsérült, aminek következtében elvesztette bal karját. 2024. június 24-én elaludt, temetése június 28-án volt. A gyászistentiszteleten népes hallgatóság előtt szolgált a helyi gyülekezet ének- és zenekara. Nagy István lp. az Ézs 6:1-7 és Lk 16:19-31 alapján hirdette Isten örök ígését. Isten vigasztalását kívánjuk a gyászoló családnak! (Nagy István lp.)

■ 2024. augusztus 10-én, nem sokkal 73. születésnapja előtt, az Úr elszólította e földi létből † **Vincze Margit** dévai testvérnőnk. 1951. augusztus 30-án született Hadadon. 1970-ben, 19 éves korában döntött az Úr Jézus mellett, majd vallást tett hitéről a bemerítésben Hadadnadasdon, Nagy András lelkipásztor által. 1973-ban kötött házasságot Szabó Andrással, akivel tíz évet élt házasságban, három gyermekük született: Emil, András és Adina. Temetésére 2024. augusztus 13-án került sor szülőfalujában, Hadadnadasdon, ahol alulírott hirdette Isten vigasztaló üzenetét a 2Kor 5:1-10 alapján. Fazakas György hadadnadasdi lp. a 2Kor 5:10 alapján szólt románul, majd felolvasta a nekrológot. A temetőkertben a feltámadás reménységéről Babos Csaba, a kolozsvári pünkösdi gyülekezet lelkipásztora szólt az 1Thessz 4:13-18 alapján. A gyászistentiszteleten a hadadnadasdi és a sámsoni összevont zenekar és énekkar szolgált. Isten vigasztalását kívánjuk a gyászoló családnak! (Tóth Róbert lp.)

■ † **Balla (szül. Bonczidai) Irmának** 85 esztendő adott az Úr ajándékba. Temetésére 2024. augusztus 25-én került sor Szilágyperecsenben. A kápolnában Borzási István krasznai lelkipásztor (2Kor 1:3-11), míg a temetőkertben Kasza János, bécsi gyülekezetvezető hirdette a feltámadás reményteljes üzenetét (Jel 14:13). A gyászoló családra Urunk gazdag vigasztalását kívánjuk! (Borzási Pál lp.)

■ 2024. augusztus 20-án kísértük utolsó útjára † **Fűzfa Mihály** testvér Biharszentjánoson. Testvérünk 1954. július 27-én született szülei első gyermekeként. A szentjánosi gyülekezetben nevelkedett, ahol megismerte az Úr Jézust, és később, 18 évesen hitét megvallva bemerít-

kezett Megyesi József lelkipásztor által. Feleségével, Erzsikével (szül. Borzás) 47 évig éltek boldog házasságban. Isten két gyermekkel és három unokával áldotta meg őket. Mindenki, aki ismerte, jószívű, vidám kedélyű, segítőkész, nagyon szorgalmas emberként emlékezik rá. Az Úr kegyelméből júliusban együtt ünnepelhette 70. születésnapját családjával. Ez volt az utolsó alkalom, amikor együtt lehetett velük. Betegségeit hosszú ideig hordozta, míg végül Isten akaratával megbékélve az Úrhoz költözött. A gyászistentiszteleten Papp Dezső (Jer 29:10-13), Albert István Zsolt (Fil 2:12, 1Pt 1:17), Bányai János (Jób 19:25-26) és Kiss Zoltán (Jn 11:24-26) hirdette a feltámadás ígését. Fájdalommal, de a viszontlátás reményében őrizzük emlékét szívünkben! Búcsúzunk tőle családjá és a gyülekezet. (A gyászoló család nevében: Kürti Melinda)

■ 2024. augusztus 26-án, nem sokkal 95. születésnapja előtt szólította haza az Úr e földi létből öz. Kis (Püsök) Ilona vajdahunyadi testvérnőnk. Kiss Ilona 1929. szeptember 4-én született Diósadban, Szilágymegyében, ahol nevelkedett is. 20 éves korában férjhez ment Kis Ferenchez, akivel boldog házasságban éltek 66 évet. Isten kegyelméből három gyermekük született: Sámuel, Mária és Ibolya. 1962-ben a család Vajdahunyadra költözött. 1982. január 24-én részesült újszövetségi bemerítésben a vajdahunyadi Magyar Baptista Gyülekezetben, Vékás Zoltán lp. által. Vajdahunyadon a baptista gyülekezet tagja volt, majd Diósadra hazaköltözve az ottani gyülekezetnek lett a tagja. 2016-tól újból Vajdahunyadon élt. Betegsége akadályozta, hogy rendszeresen imaházba járjon, de amikor lehetősége volt, szívesen részt vett az istentiszteleti alkalmakon. A gyászistentiszteleten, augusztus 28-án Kun Árpád ny. ref. lp. a Kol 3:2-4 alapján, Tóth Róbert helyi lp. a Zsolt 73:26 alapján szólt Isten üzenetét. Csontos József, vajdahunyadi pünkösdi lp. a Jel 14:12-13 alapján szólt román nyelven az egybegyűltekhez a boldog halottakról, kik az Úrban haltak meg. A temetőkertben a Jób 5:26 alapján Tóth Róbert lp. hirdetett ígét az érett korban való betakaríttatásról. Az Úr vigasztalását kívánjuk a gyászoló családnak! (Tóth Róbert lp.)

PÉLDA-KÉPEK (X.)

„Szeress és szolgálj...!”

Az egyik gyülekezeti krónikában számomra megdöbbentő sorokat olvastam. Arról az időről beszélt a szerző, amikor a nagykiterjedésű körzetek egy-egy gyülekezetébe csak ritkán tudott eljutni a lelkipásztor – akkor is csak gyalog, legfeljebb szekéren. A szolgálattelvő testvérek mindannyian egy órával a kezdés előtt, vasárnap reggel 8-kor találkoztak az imaházban. Imádkoztak együtt, és megbeszélték, hogy aznap – egy óra múlva! – ki buzdítja a gyülekezetet imádságra, ki vezeti a bibliaórát és ki hirdeti majd az igét. Később megtudtam, hogy máshol is ez volt a gyakorlat. Milyen lehetett az a szolgálat, ha csak alig egy órával korábban derült ki, hogy ki fogja elvégezni? Miért nem készítettek havi beosztást? Nem volt ez könnyelműség, felelőtlenség? Kisebb közösségekben valamelyest elfogadhatónak gondoltam ezt a megoldást, no de egy nagy gyülekezetben?!

Nem tudtam napirendre térni e dolog fölött, míg nem az egyik idős testvér felvilágosított: az előző hét folyamán mindegyik szolgálattelvő készült imaórára is, készült bibliaórára is, és készült igehirdetésre is! Hétről hétre, évről évre minden szolgálattelvő minden alkalomra és minden eshetőségre felkészült, de úgy hogy közben hajnaltól késő estig mindannyian a mezőgazdaságban, építkezésben stb. dolgoztak. Csoda hát, hogy – annak ellenére, hogy legtöbbjük kevés ideig járhatott iskolába – kiváló bibliaismerők voltak? A népesebb gyülekezetekben természetesen nem volt lehetőség, hogy alkalmanként minden szolgálattelvő szót kapjon, viszont imádkozva, az igét olvasva és elmélkedve mindenikük gazdagodott lelkileg és növekedett az ismeretben, bölcsességben. Nem tartották kárba vesztett, fölöslegesen eltelt időnek a készülést, és nem bántódtak meg, ha mások mentek az imaórai asztalhoz, a szószékre...

Ennek fényében érdemes mindannyiunknak elgondolkodni: mi van, ha tudjuk, hogy a szolgálatban (legyen az bármilyen gyülekezeti szolgálat) a beosztás szerint csak egy-két hét vagy hónap múlva kerül ránk a sor? Addig hagyjuk, hogy mások, a „sorosok” fáradozzanak? Míg el nem jön a mi „sorunk”, addig „szabadok” vagyunk? Vagy állandó készenlétben tartjuk szívünket, gondolatainkat, és mindig van bennünk friss, felülről kapott ige, üzenet (amely elsősorban minket nevel, formál és tesz gyümölcsözővé)? Állandó készenlétben tartjuk-e kezünket a segítségnyújtásra, hajlékunkat a vendégfogadásra, és igyekszünk-e áron is megvenni az alkalmakat?

Hitelődeink az állandó készenlét nagy példáit mutatták fel nem csupán a látványos szolgálatokhoz, hanem a végső számadáshoz, a halálhoz való viszonyulásuk által is. Ilyenkor, az év csípős szeleket és a természetben kopárságot hozó vége felé közeledve gondoljunk a ránk bízott szolgálatra, mely nem korlátozódik egy-egy imaórávezetésre, igehirdetésre, vasárnapi iskolai óra megtartására, zenélésre – habár ezek is rendkívül fontosak! Gondoljunk a számadásra! Gondoljunk a halálra! Készek vagyunk-e bármelyik pillanatban menni, itt hagyva minden múltandót? Jellemez-e az állandó éberség, a menny felé fordított fül: „Szólj, Uram, mert hallja a te a szolgád!”? Az örök tavasz felé vezető utunkon dobogjon szívünk az ige, az ének dallamára: „Szeress és szolgálj, amíg lehet...!”

Kiss Lehel lp.

Szeretet – kiadja a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége

Elnök: Dr. Borzási Pál **Főszerkesztő:** Kiss Lehel

Felelős szerkesztő: Gönczi Géza

410050 ORADEA, Str. Gen. H. M. Berthelot 5.
Szerkesztőségi telefonszám: 0735 500 009

E-mail: szeretetlap@gmail.com

Postázás: Papp Margitka, 0735 500 919
A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Lapzárta: a megjelenést megelőző hónap 12-e.

Nyomtatás: Inkpress Nyomda, Bihar.

A lap megjelenik havonta. ISSN 1223-4605